

MIKOŁAJ SĘP SZARZYŃSKI

Pieśń II (O Strusie)

MIKOŁAJ SĘP SZARZYŃSKI

Pieśń II

O STRUSIE, KTÓRY ZABIT NA RASTAWICY OD TATARÓW. ROKU PAŃSKIEGO¹

Izaż wódz tebański², iż umarł, zgromiwszy
Waleczne Spartany, zda się być szczęśliwszy,
Niż on Aemilius³, co przy wojsku zbitym
U Kan żywot zawarł ześciem⁴ znamienitym?

Bądź tamten szczęśliwszy, poważniejsza żywie
Sława tego, który z samym niełękliwie
Potkał się nieszczęściem i stał krowawemu
Pokazał zwycięzcy twarz, kiedy rączemu
Bachmatowi⁵ drudzy, nie zbroi, ufają,
A prze bojaźń próżną sławy odbiegają.
Także Rastawica, potok nieszczęśliwy,
Pierwej wód pozbędzie, niżli twe, poczciwy
I nietrwożny Strusie, żywota skończenie
U rycerskich ludzi przyjdzie w zapomnienie:
Wolał od strzał zginąć pohańca zradnego,
Niż tył swój pokazać sprośnie oczom jego.
A gdy mu ktoś radził głupie sprzyjałiwy,
Aby, jako drudzy, zbiegł z chwile złośliwej,
Rzekł: „Ty folguj czasom, chceszli, a ja mojej
Sławie będę godził; nie tylko we zbrojei,
Jest śmierć i na łożu; i tak pierzchliwego
Śmierci grzbiet jest odkryt, jak piersi śmiałego.
Nie wydam swych przodków: za Rzeczpospolitą
Upadnę ofiarą, da Bóg, znamienitą”.
Tylkoż rzekł, wnet, jako pierzchać nieuczony
Lew, od mnogiej zgrajej⁶ będąc oskoczony
I od tysięcy⁷ łowców z gotowemi łuki,
Bliższe zagubiwszy, drugie straszy huk;
Wszyscy, wszyscy serca natrzeć nań nie mają,
Tylko mu z daleka rany podawają;
On zemdlon ostatniej już pomsty pożąda
I, w kimby ząb martwy zostawić, pogląda:
Tak się Struś spracował w ostatniej potrzebie
I, sławie i cnocie czyniąc dosyć z siebie,
Padł krwawy, gęstemi przywalon strzałami.
Godny syn ojczyzny mężnymi sprawami!

Honor, Odwaga, Sława,
Ojczyzna, Przedmurze
chrześcijaństwa

Tchórzostwo

Śmierć

Patriota, Rycerz, Śmierć
bohaterska, Walka

Zemsta

¹w pierwodruku brak daty. [przypis redakcyjny]²wódz tebański — Epaminondas, zwycięzca spod Leuktry i Mantinei, zm. 363 przed Chr. [przypis redakcyjny]³Aemilius — zwyciężony przez Hannibala r. 216 p.n.e. [przypis redakcyjny]⁴ześciem — zejściem. [przypis redakcyjny]⁵Bachmat — koń tatarski. [przypis redakcyjny]⁶od mnogiej zgrajej — przez liczną zgraję. [przypis redakcyjny]⁷od tysięcy — od tysiąca, prze tysiąc. [przypis redakcyjny]

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/piesn-ii-o-strusie>

Tekst opracowany na podstawie: Mikołaj Sęp Szarzyński, Rytmy albo Wiersze polskie w wyborze, wyd. E. Wende i S-ka., Warszawa 1914

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Olga Sutkowska.

Okładka na podstawie: Antonio Machado@Flickr, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przekaż 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przekaż darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).